

ТЕКСТЪ:
ТЕПКО Р. СЛАВЕЙКОВЪ

РИСУНКИ:
ПЕНА ГЕНЕВА

Изворътъ на Бълоногата

1

ВИДИША ЛИ ДОЛУ ВЪ ПОЛЕТО,
ДЕТЪ СЕ МЕРЖЕЯТЪ, ЧЕРНЕЯТЪ,
ДЕСТИНА ДЪРВЯ ВЪРБОВИ?
ТАМЪ БИЛО СЕЛО БИСЕРЧА -
ВЪ СТАРИ ГОДИНИ ОТКОЛЕ...
ТАМЪ СЕ РОДИЛА, ЖИВЕЛА
МАМИНА МИЛА ГЕРГАНА.

ГЕРГАНА - ПИЛЕ
ШАРЕНО.
ГЕРГАНА - КРОТ-
КО АГЪНЦЕ.
КАТЪ БИСЕРЪ
МЕЖДУ МЪНИСТА
ТЯ БИЛА МЕЖДУ
МОМИТЪ.

ПЪРВО И ЛИБЕ НИКОЛА -
ВАКЛО АГЪНЦЕ ПРЕДЪ СТАДО
ПОМЕЖАУ СЕЛЕСКИ ЕРГЕНИ...

ЛИБИЛЪ НИКОЛА ГЕРГАНА,
ЛИБИЛЪ Я И Я ЗАДИРЯЛЪ:
ЗАРАНЪ И ВЕЧЕРЪ ПО ИЗВОРЪ,
ПО ХОРА ВЪСЪКА НЕДЪЛЯ...

ПО ТЪЛКИ ВЪСЪКА
ПРИЛУКА,
И ПО СЪДЪНКИ
ВЪСЪКА НОЩЪ.

БИЛО ТО ВЕЧЕ ПОСРЪДЪ НОЩЪ,
СЪДЪНКИТЪ СЕ РАЗИЖДАТЪ,
ПРАЩА НИКОЛА ДОМА И
СВОЯТА МИЛА ГЕРГАНА:
КИТКА И ЦВѢТЕ ПОИСКА.
ГЕРГАНА ТИХО ГОВОРИ:
„КЪСНО Е, ЛИБЕ, ЗА КИТКА;
МЕСЕЧИНКА ВЕЧЕ ЗАЛЪЗЕ
АПЪЛЪИ НЕ СЪЖ ПРОПЪЛЪИ.
ВРЕМЕ Е СЕГА ПОТАЙНО,
ГРОЗНА, НЕВЪРНА ПОЛУ-
НОЩЪ.
ДИГНИ СЕ РАНО ДА СТА-
НЕШЪ.
УТРЕ НА НИВА ДА ИДЕШЪ
НА ИЗВОРА МЕ ПОЧАКАЙ -
ЩЕ ТИ ДАМЪ КИТКА, КИ-
ЧЕНА.“

ЧЕРНА ИМЪ ЧЕСТЪТА ГОРКИТЪ,
ЧЕРНА ГИ ВЕДА ПОДОЛУША -
ПОДОЛУША, ТА ИМЪ ЗАВИДЪ -
НА ЗЛО ГИ ОКО МЪРНАЛА,
РЕШИЛА ДА ГИ ПОГУБИ.